

Sagen paa egen Haand selv blot gennem „Konstitution“ af den Art, som han her har benyttet, og det forekommer mig at være en meget daarlig Trøst for Rigsdagen, at Ministeren nu har foretaget en saa uheldig Ændring i sit tidligere Forslag, en Ændring, der er mere egnet til at forøge end til at formindske Vanskelighederne.

Af det, jeg nu har haft den Ære at udvikle, vil det høje Tingforstaa, at jeg — og det gælder ogsaa mine Venner — mener, at den Ordning af Sagen, som den højtærede Minister nu har truffet, i sig selv er meget uheldig, at den er i Strid med den bestaaende Retsordning, og at den indeholder en Tilside sættelse af Rigsdagens Myndighed, men det er jo muligt, at den højtærede Minister kan have Grunde for sin Handlemaade, der ikke hidtil har foreligget offentligt og derfor ikke heller har været tilgængelige for os. Hvis saa er, vilde vi ikke blot for vor egen, men ogsaa for Sagens Skyld sætte megen Pris paa at høre disse Grunde. Det er derfor, vi har stillet vor Forespørgsel. Vi tillader os nu at afvente den højtærede Ministers Svar.

Formanden: Forespørgselen lyder altsaa saaledes:

„Hvilke Grunde har bevæget Kirkeministeren til at konstituere Pastor Arboe Rasmussen som Sognepræst for Vaalse Menighed, efter at det af Ministeren forelagte Lovforslag angaaende Ændring i Reglerne om det kirkelige Tilsyn med Folkekirkens Præster i visse Tilfælde er blevet forkastet i Rigsdagen?“

Kirkeministeren (Povlsen): Man spørger mig om, hvilke Grunde der har bevæget mig til at konstituere Pastor Arboe Rasmussen som Sognepræst for Vaalse Menighed, efter at det af Ministeren forelagte Lovforslag angaaende Reglerne om det kirkelige Tilsyn med Folkekirkens Præster i visse Tilfælde er blevet forkastet i Rigsdagen, og det er mig en Glæde at svare paa dette Spørgsmaal, fordi det giver mig Lejlighed til at retlede nogle Misforstaaelser, der er fremkommet vedrørende denne Sag. Selve Spørgsmaalet, som det er formuleret af de ærede Forespørgere, vidner om, at de ikke ganske har forstaaet det saakaldte Kollatslovsforslag, idet dette Lovforslag i Virkeligheden ingen Forbindelse har med

Pastor Arboe Rasmussens Ansættelse eller Ikke-Ansættelse i Vaalse. Dette Spørgsmaal blev efter min Mening afgjort ved Højesteretsdommen af 9. Maj, hvorefter Pastor Arboe Rasmussen sidder med Rette som Sognepræst i Skibsted og Lyngby, hvorefter han maa have samme Ret som andre Sognepræster til at søge Forflyttelse, og hvorefter den Sognemenighed, som ønsker ham, ogsaa maa have samme Ret som andre Sognemenigheder til at faa den Sognepræst, de ønsker. Dette Spørgsmaal har altsaa slet ingen Forbindelse med det forelagte Kollatslovsforslag; dette Forslag drejer sig, som jeg under Forhandlingerne derom netop gjorde opmærksom paa, ikke om Ansættelse af Præster med Særmeninger, men det drejer sig om Bisper med Særmeninger med Hensyn til Kollats, om Bisper, som opfatter Kollats som en Sigen god for, en Gaaen i Borgen for. Jeg gjorde netop under Forhandlingerne om Lovforslaget stærkt opmærksom herpaa. Jeg har altid hævdet, at Biskoppen i Virkeligheden ikke har Ret til at nægte at give Kollats. Hvis Forholdet var det, at en Biskop skulde have et virkelig lovligt Veto lige overfor en Sognepræst, som har faaet kongelig Udnævnelse, og som en Sognemenighed har ønsket, vilde vi i Virkeligheden her i Danmark ikke have en *Folkekirke*, men saa vilde vi have en *Bispekirke*, og det er i saa afgjort Strid med hele den historiske Udvikling indenfor vor Folkekirke siden Reformationen, at der ikke kan være Tvivl om, at det Standpunkt er ganske uholdbart. Hvad jeg imidlertid ønskede, var en rolig Udvikling indenfor vor Folkekirke i det Spor, hvori Udviklingen er gaaet, med Rummelighed og med Ansvar for Sognemenighederne, og da jeg igennem Defensor for Højesteret havde udtalt, at jeg ikke ønskede at øve Samvittighedstvang med Hensyn til Udstedelse af Kollats, fremkom mit Forslag for at fritage en Biskop for den Pligt, han har, men som han paa Grund af sin, efter min Mening fejlagtige, Opfattelse af Kollatsen ikke kunde udføre, uden at det vilde komme i Strid med hans Samvittighed. Maa jeg for øvrigt i denne Forbindelse have Lov til at ramme en Pæl igennem alle de Sagdannelser, der er fremkommet med Hensyn til min Udtalelse eller med Hensyn til Defensors Udtalelse, som selvfølgelig fremkom,